

samme Standpunkt uden Hensyn til, hvad der rundt omkring ham forandrer sig i Verden. Det forekommer mig, at vi have haft al Grund til her hos os ved Behandlingen af dette vigtige Spørgsmaal at tage Hensyn til, hvorledes man i den øvrige Verden har stillet sig overfor os. Naar det f. Eks. kunde være rimeligt, at man tidligere kun vilde blive staaende ved den Beskyttelse, der forhen var ydet disse Industrier her i Landet, da man kunde forudsætte eller vidste, at Forholdene vare usforandrede for disse Industrier saavel her som udenfor os, vil jeg spørge, om det er rimeligt, at man fastholder det samme Standpunkt nu, naar Forholdene væsentlig have forandret sig paa de Affætningssteder, vi tidligere have haft, idet de have besværet og for en stor Del udelukket vor hjemlige Produktion fra vore tidligere Markeder. Det forekommer mig, at allerede det er et Moment, som der nødvendigvis maa tages Hensyn til. Naar en Industri tidligere har kunnet trives, ja, endog saa har kunnet trives blomstrende her i Landet, derved at den ikke blot havde i det væsentlige Affætningen til det hjemlige Forbrug, men tillige havde et rigt Marked uden for Landet, vil jeg spørge, om man over for en saadan Industri med Billighed kan fastholde det samme Standpunkt, naar de Lande, hvor den hidtil har haft Affætning, hvor den i det væsentlige hidtil har affat sine Produkter, lukke for Produkter fra det danske Marked, saa at den nu er henvist alene til vort hjemlige Marked. Jeg vil henstille, om det saa er ret og billigt, ubetinget konsekvent at fastholde det Standpunkt, som man indtog paa en Tid, da en saadan Tynge paa den danske Industri ikke var til Stede, idet den havde fri og lønnende Affætning af sine Varer til Udlandet. Jeg tror det ikke. Et andet Moment, som for mig i alt Fald er kommet til ved Behandlingen af Toldlovsforslaget i Mar, er netop Hensynet til Frihavnen og til den Virksomhed, man har vækket knyttet til Frihavnen, Produktion med toldfrie Raastoffer. Saa længe dette Spørgsmaal har været fremme her, har det ogsaa været paavist, at det i alt Fald paa enkelte Punkter vilde blive besværende for den hidtidige danske Produktionsvirksomhed, naar der tillodes Varer, der vare producerede i Frihavnen, uhindret Indgang paa det danske Marked. Jeg kan ikke se rettere, end at det nødvendig maatte have til Folge, at de Fabrikker, der nu ere til Stede uden for Frihavnen, maa nedlægges eller flyttes ud paa Frihavnsterrainen for at kunne arbejde under lige Vilkaar med den nye Virksomhed, der stables der. Det fore-

kommer mig i det hele taget, at man, naar man vil gennemføre Toldreformen, ikke blot maa se hen til, hvad man ved tidligere Behandlinger af dette Spørgsmaal har anset for at være det rette, det nødvendige, efter som Forholdene vare den Gang, men at man nødvendigvis ogsaa maa se hen til, hvorledes Forholdene efter den Tid, da man har begyndt at forhandle om disse Reformmer, have udviklet sig saa vel uden for Landet som herhjemme. Jeg vil nødig, at den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds skulde for sig kunne hævde et større Krav paa i Virkeligheden at være konservativ end jeg og Meningsfæller af mig, som have troet paa det Omraade at maatte følge med Tiden. Om det at følge med Tiden kommer til at betyde at være mere konservativ — ja lad os bruge det Ord reaktionær — skal jeg lade staa hen, men det forekommer mig, at den sande Konservatisme bestaar netop deri, at man hævder de samme Standpunkter overfor de ved Omstændighederne forandrede Forhold. Altsaa jeg skal aldeles ikke modsætte mig Vædringsforslag Nr. 1, og at altsaa Positionerne 45 og 46 forsvinde, men jeg kan kun angive, hvilke følger det nødvendig maa have, dersom vi virkelig faa en Frihavn med frit Produktionsterritorium, navnlig at det ikke tillader det at oprette nye Godningsfabrikker, som ville knuse dem, vi nu have paa Toldterritoret. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 skal jeg kun gøre den Bemærkning, at jeg tvivler om, at det vil være let for Toldvæsenet at gøre denne Adskillelse mellem færdige og lakerede Varer og polerede Varer. Det er et af de Spørgsmaal, som jeg tror, at man maa antage, at de, der have beskæftiget sig med Undersøgelse af saadanne Varer, maa have en begrundet Mening om, og jeg maa tilstaa, at naar jeg selv, efter at dette Spørgsmaal er kommen frem ved Vædringsforslaget, har set paa saadanne Varer, har jeg ganske vist som Lægmænd været meget i Tvivl om, hvorvidt den paagældende Vare kunde siges at være en poleret Vare eller en blot færdig eller lakeret Vare. Jeg vil altsaa anse det for betænkeligt at vedtage Vædringsforslaget, men vedtages det, er det en Selvfølge, at Toldvæsenet vil gøre sit Bedste for at udføre Bestemmelsen. — Vædringsforslaget under Nr. 3 skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod. Der er jo kun den ene Vanskelighed ved Gennemførelsen deraf, at man skal forvise sig om, at disse Beviser for, hvor Varerne ere fødte, ogsaa ere paalidelige. Jeg tror imidlertid, at denne Vanskelighed ikke vil være saa stor med Hensyn til den